

og her er det, at statens bygningsfredningsfond skal have sit hovedarbejdsfelt. De opnåede praktiske resultater af fondens bevaringsarbejde vil blive sikret gennem lysning af en særlig *bevaringsservitut*, som i det væsentlige vil være enslydende med de fra 1918-loven kendte § 7-deklarationer. Jeg henviser herom til forslaget § 12 og 14 og bemærkningerne hertil.

Jeg har nævnt den store interesse, der er i befolkningen for dette bevaringsarbejde, og det er da også tanken, at statens bygningsfredningsfond skal kunne være behjælpelig med *råd og tilskud til private eller kommunale institutioner*, som søger at gennemføre mere eller mindre omfattende arbejder såsom udarbejdelse af bevaringsplaner for bykerner eller kvarterer, restaureringer eller istandsættelser. Der er for mig ikke tvivl om, at en sådan vejledende og støttende virksomhed fra bygningsfredningsfondens og bygningsstyrelsens side vil kunne få stor betydning, ikke mindst på baggrund af den i februar 1962 i byplanloven indførte adgang for kommunerne til at optage bestemmelser i byplanvedtægterne tilsigtende en bevaring af karakteristiske gamle bybilleder og kvarterer.

Forslagets andet hovedpunkt går ud på en *styrkelse af B-fredningerne*. Indholdet af en B-fredning efter 1918-loven er som nævnt i realiteten en mulighed for hindring af nedrivning gennem statens overtagelse af den fredede bygning. Ødelæggende ombygninger kan derimod ikke hindres. At flere af vore fredede bygninger ikke allerede er blevet udsat for ødelæggende forandringer eller forfald, skyldes, at så mange ejere har vist respekt for selve fredningstanken. For at imødegå en svækkelse af denne respekt må det anses for nødvendigt, at lovens værn for bygninger fredet i klasse B fæstnes og styrkes.“

Lovforslaget fik i folketinget en stort set velvillig modtagelse, selv om der var enkeltheder, som kritiseredes eller ønskedes nærmere overvejet i et udvalg. I Forhandlingerne deltog foruden partiernes ordførere såvel *Knud Hertling* (Grøn) som *Westerby* (uden for partierne).

Det udvalg, hvortil sagen henvistes, afgav ikke betænkning, men udtaler i en beretning:

„Udvalget har holdt 9 møder og har herunder haft samråd med ministeren for kulturelle anliggender, som endvidere skriftligt har besvaret en række spørgsmål fra udvalget.

Der er i udvalget modtaget henvendelser fra Foreningen til gamle Bygningers Bevarelse, Foreningen Det gamle Københavns Venner og Det gamle Københavns Venners Ejendomsaktieselskaber, Foreningen af Skov- og Landejendomsbesiddere i Danmark og De samvirkende danske Landboforeninger.

Det har ikke været muligt at opnå enighed i udvalget om en gennemførelse af lovforslaget i dette folketingsår, men udvalget forventer, at lovforslaget vil blive genfremsat i det kommende folketingsår.“